

Mgr Nina Siemieńczuk-Suwik
I Liceum Ogólnokształcące im. M. Curie-Skłodowskiej w Pile

Scenariusz spektaklu polsko-angielskiego
„Pochwała snów- poezja Wisławy Szymborskiej”
wystawionego w marcu 2012 roku w Auli I LO

nr sceny	czas	Opis	Osoby	uwagi
0.1		Na proscenium wchodzi reżyser, <i>„Pochwała snów” – odczytajcie to jak pochwałę marzeń;</i> <i>A teraz głos mają narratorzy – Nk i Nm.</i> Reżyser robi klaps i schodzi ze sceny.	Reżyser	
1		Narratorzy wychodzą przed kurtynę – z lewej i prawej strony, spotykają się pośrodku; Nk: <i>A wiecie, że Wisława Szymborska urodziła się w roku 1923 całkiem niedaleko – 125 kilometrów stąd, w podpoznańskim Kórniku? Jeszcze jako dziecko znalazła się z rodzicami w Krakowie i tam spędziła całe życie. Ale jej poezja nie zmieściła się jakichkolwiek granicach geograficznych, rozgościła się na wszystkich kontynentach naszego globu i wszędzie się dobrze czuje. Tak zwykle bywa z wielką poezją – znajduje czytelników na całym świecie.</i> Nm: <i>Tytuł naszego przedstawienia – „Pochwała snów” - to także tytuł jednego z wierszy Wisławy Szymborskiej, który zresztą dziś usłyszycie. Ale na początek przywołamy inny utwór, choć też o śnie. Sny pojawiają się często w tej poezji. Tak jak w wierszu „Dwie małpy Breugla” ...</i> Kurtyna się rozsuwa, światła przygasają, ale na scenie widać stoły, krzesła, dekoracje i zespół aktorski, który siedzi/stoi w różnych	Nk /narratorka/ Nm/narrator/ Zespół aktorski <i>in corpore</i>	

		miejscach sceny Nk: <i>Tak wygląda mój wielki maturalny sen....</i> Nm: <i>I keep dreaming of my....</i> Narratorzy odchodzą w głąb sceny;		
2		„Pochwała snów”; po recytacji aktorzy siadają na krzesłach, część stoi; wiersz „Czwarta nad ranem”; wiersz „Próba”.		
3		Nm: <i>Niektóre wiersze poetki są jak piosenki, które szukają nut. Kilka wierszy odnalazło odpowiednie nuty. Na przykład wiersz „Nic dwa razy”...</i> piosenka		
4		Nm siada na krzesło na proscenium: Nm: <i>Wisława Szymborska postrzegala ludzkość, świat, dzieje poprzez jednostkowy los, poprzez pozornie ulotną chwilę... Takie drobne okruchy losu, rzeczywistości, czasu – przejmowały ją najbardziej. Jej poezja to mnóstwo pytań i nieustające zdziwienie. Także porażenie wielkimi dramatami, których była świadkiem. Ale i wówczas tworząc wiersze o</i>		

		<i>tych tragediach pisała przede wszystkim o losie i cierpieniu konkretnych ludzi. Jej wiersze można było ujrzeć w nowojorskim metrze</i> Nm odchodzi w głąb sceny „Jeszcze” „Terrorysta, on patrzy” „Fotografia z 11 września”		
5		Nk: <i>Uniwersalizm poezji Wisławy Szymborskiej wynika właśnie z tego, że jej wiersze są zapisem pytań, zdziwienia, czasem nostalgii a niekiedy pogodnego uśmiechu – czyli takich chwil, które przydarzają się wszystkim i wszędzie na świecie. To dlatego sięga po jej poezję wielki reżyser Woody Allen, ale też i wybitna badaczka życia szympanów Jane Goodall. Tomy wierszy Wisławy Szymborskiej od wielu lat są przekładane na wszystkie najważniejsze języki świata.</i> Nm: <i>W tym na szwedzki. No i w końcu szwedzki komitet noblowski postanowił nagrodzić Wisławę Szymborską Nagrodą Nobla. Wcześniej tylko jedna Polka – Maria Skłodowska-Curie - otrzymała tę nagrodę, co prawda nie za twórczość literacką, lecz naukową. Wisława Szymborska znana była ze swej niesłychanej skromności i awersji do wszelkich oficjalnych, pompatycznych ceremonii. Literacki Nobel spowodował, że skromna, unikająca publicznych wystąpień i medialnego rozgłosu poetka z Krakowa musiała stawić czoła ogromnej presji mediów całego świata. Przyjaciele Wisławy Szymborskiej zaczęli nawet mówić o „tragedii sztokholmskiej” – bo widzieli, jak nagroda Nobla wywróciła do góry nogami prywatne życie poetki. Mówili nawet, że życie Wisławy Szymborskiej składa się z dwóch etapów: przed i po tragedii sztokholmskiej. W Sztokholmie, stojąc przed członkami akademii, przed kamerami, poetka musiała wygłosić mowę...</i> Nk podchodzi do mównicy wyciąga karteczkę i odczytuje fragment mowy noblowskiej:nie wiem....		

		„Atlantyda” ... „Trzy słowa najdziwniejsze”		
6		Nm: <i>Czy nie wydaje się wam, że czas to ogromny, nieskończony zbiór poszczególnych chwil? A może nasze życie składa się z nieskończonej ilości przypadków? I nieskończonej ilości możliwości... Nie wiem czy tak jest, ale przecież może tak być.</i> „Wszelki wypadek” „Możliwości” Nm: <i>Przez całą twórczość Wisławy Szymborskiej przewija się jak nić Ariadny motyw zdziwienia niepowtarzalnością każdej chwili, niecodziennością każdego zdarzenia i niezwykłością każdego przeżycia, jakiego doznajemy. Niezwykłością każdego z nas. I o tym także Wisława Szymborska mówiła w Sztokholmie po odebraniu nagrody Nobla w dziedzinie literatury w roku 1996.</i>		
7		Nk: „Świat, cokolwiek byśmy o nim pomyśleli.....- jest on zadziwiający. Nm. Te „stanowcze daty” w życiu poetki to 1923- 2012 „Martwa natura z balonikiem” „Nazajutrz – bez nas”		

		„Kot w pustym mieszkaniu”		
--	--	---------------------------	--	--